

o których mowa pod lit. a) i b), w wysokości do 10% zysku netto;

- 2) stołówki na równi z zakładami gastronomicznymi korzystają z priorytetu w zaopatrzeniu w surowce, zwłaszcza w zakresie mięsa i przetworów.

§ 8. Utrzymuje się w mocy dotychczasowe nieodpłatne świadczenia zakładów pracy na rzecz stołówek pracowniczych, a mianowicie:

- 1) dostarczanie pomieszczenia z pełnym urządzeniem i wyposażeniem w sprzęt kuchenny, stołownicę i odzież ochronną,
- 2) naprawę sprzętu zmechanizowanego, remontów pomieszczeń i konserwacji maszyn oraz urządzeń,
- 3) uzupełnianie urządzeń i wyposażenia stołówek w sprzęt i stołownicę oraz odzież ochronną,

- 4) ponoszenie kosztów związanych z ogrzewaniem, oświetleniem i dekoracją pomieszczeń stołówek oraz innych kosztów związanych z korzystaniem z urządzeń i usług komunalnych.

§ 9. Minister Handlu Wewnętrznego pełni nadzór nad realizacją przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 10. Zaleca się centralom spółdzielczym wydanie dla nadzorowanych jednostek przepisów regulujących działalność prowadzonych przez nich stołówek zgodnie z zasadami niniejszego zarządzenia oraz zawiadomienie Ministra Handlu Wewnętrznego w terminie do dnia 31 marca 1961 r. o osiągniętych w tym zakresie wynikach.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

57

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 stycznia 1961 r.

w sprawie przedłużenia dla niektórych grup podatników terminu składania zeznań o wysokości dochodów i przychodów, podlegających podatkowi wyrównawczemu.

Na podstawie art. 64 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. Terminy składania zeznań o wysokości dochodów i przychodów podlegających podatkowi wyrównawczemu oraz terminy wpłat wynikających z tych zeznań, przewidziane w art. 10 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 62, poz. 336), przedłuża się do dnia 30 kwietnia 1961 r. dla:

- 1) podatników, którzy obok innych przychodów bądź dochodów osiągają także przychody z twórczości lub działalności naukowej, oświatowej, artystycznej, literackiej,

publicystycznej i plastycznej, wymienione w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 i z 1959 r. Nr 11, poz. 60),

- 2) podatników osiągających przychody z praw autorskich, nabytych w drodze spadku lub zapisu — jeżeli przychody te osiągnięte zostały za pośrednictwem Stowarzyszenia Autorów „Zaika”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 31 stycznia 1961 r.

Minister Finansów: J. Albrecht

58

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 5 stycznia 1961 r.

w sprawie branżowych warunków dostaw materiałów ogniotrwałych w obrocie krajowym.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 16, poz. 87) oraz § 3 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 9 kwietnia 1959 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników, uzgodnień dostaw oraz ogólnych warunków dostaw pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 37, poz. 167) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy surowców i wyrobów ogniotrwałych wymienionych w aktualnym cenniku-katalogu Zjednoczenia Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych oraz surowców wtórnych wyrobów ogniotrwałych wymienionych w § 2 pkt 10 niniejszego zarządzenia, zwanych dalej „materiałami ogniotrwałymi”.

§ 2. Zamówienie na materiały ogniotrwałe należy kierować do:

- 1) Bolesławieckich Zakładów Materiałów Ogniotrwałych w Bolesławcu, Opoczyńskich Zakładów Materiałów Ogniotrwałych w Opocznie, Kieleckich Kamieniołomów Drogo-

wych w Małej Wiśniówce lub Jeleniogórskich Kopalń Surowców Mineralnych w Szklarskiej Porębie Górnej — na kwarcyt,

- 2) Kopalni Węgla Kamiennego w Mysłowicach, Sierszy, Łędzinach lub Murckach — na lupek surowy laterytowy,
- 3) Kopalni Węgla Kamiennego w Nowej Rudzie — na lupek surowy i prażony,
- 4) Jaroszewskich Zakładów Materiałów Ogniotrwałych w Jaroszewie, Opoczyńskich Zakładów Materiałów Ogniotrwałych w Opocznie, Bolesławieckich Zakładów Materiałów Ogniotrwałych w Bolesławcu lub Opoczyńskich Zakładów Płytek Kamionkowych w Opocznie — na gliny surowe,
- 5) Jaroszewskich Zakładów Materiałów Ogniotrwałych w Jaroszewie — na gliny palone,
- 6) Bolesławieckich Zakładów Materiałów Ogniotrwałych w Bolesławcu — na masę kwarcowo-szamotołą,
- 7) Dolnośląskich Zakładów Magnezytowych w Świdnicy — na masę magnezytową do ubijania trzonów martenowskich, zaprawy i mieliwa magnezytowe,

- 8) Chrzanowskich Zakładów Materiałów Ogniotrwałych w Chrzanowie — na wyroby specjalne karborundowe, korundowe, elektrokorundowe i szamotowo-korundowe,
- 9) właściwych terenowo wojewódzkich central materiałów budowlanych lub powiatowych związków spółdzielni „Samopomoc Chłopska” — na prostki (cegły) szamotowe gatunku D, płyty piekarskie i zaprawy szamotowe III gatunku w ilościach niepełnowagonowych,
- 10) Przedsiębiorstwa Złomu Materiałów Ogniotrwałych w Gliwicach — na surowce wtórne (złom) materiałów ogniotrwałych: szamotowych, krzemionkowych i zasadowych,
- 11) Biura Zbytu Materiałów Ogniotrwałych — na pozostałe wyroby.

§ 3. 1. Odbiorcy nadzorowani przez Zjednoczenie Górniczo-Hutnicze Metali Nieżelaznych składają zamówienia na wyroby produkowane przez przedsiębiorstwa wchodzące w skład tego Zjednoczenia — w Zakładach Cynkowych w Szopienicach i w Welnowcu.

2. Odbiorcy nadzorowani przez Ministra Przemysłu Chemicznego składają zamówienia na wyroby szamotowe produkowane przez Zakłady Elektrod Węglowych w Raciborzu w tych Zakładach.

3. Zamówienia na ilości pełnowagonowe materiałów ogniotrwałych wymienionych w § 2 pkt 9 pozostali odbiorcy składają w Biurze Zbytu Materiałów Ogniotrwałych w Gliwicach.

§ 4. Do warunków dostawy materiałów ogniotrwałych mają zastosowanie ogólne warunki dostaw w obrocie krajowym z zastrzeżeniem odmienniejszej regulacji zawartej w §§ 5—7.

§ 5. 1. Zamówienia na poszczególne kategorie materiałów ogniotrwałych należy składać w niżej podanych terminach:

- 1) na 90 dni przed kwartałem dostawy — na kształtki szamotowe, krzemionkowe, zasadowe i specjalne (karborundowe, korundowe itp.) wykonywane według rysunku,
- 2) na 60 dni przed terminem dostawy — na prostki normalne szamotowe wymiarów polskich i radzieckich produkowanych masowo oraz na zaprawy szamotowe i krzemionkowe,
- 3) na 20 dni przed terminem dostawy — na materiały ogniotrwałe określone w § 2 pkt 9,
- 4) na 30 dni przed terminem dostawy — na materiały ogniotrwałe określone w § 2 pkt 1—7 i 10,
- 5) na 30 dni przed kwartałem dostawy — na wyroby ogniotrwałe wymienione w § 3 ust. 1 i 2 — jednostkom określonym w § 3 ust. 1 i 2,
- 6) na 60 dni przed kwartałem dostawy — na wszystkie pozostałe asortymenty materiałów ogniotrwałych (tj. kształtki do hali odlewniczej, kształtki wielkopieczowe, bloki szklarskie, kształtki dla pieców obrotowych przemysłu cementowego itp.).

2. Jeżeli zamówienie nie zawiera danych potrzebnych do jego wykonania, za dzień złożenia zamówienia uważa się dzień, w którym zamawiający złożył dostawcy odpowiednie uzupełnienie zamówienia.

3. Dostawca bezpośredni, któremu przekazano zamówienie do wykonania, zwróci niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 30 dni od daty otrzymania, jeden egzemplarz zamówienia po umieszczeniu na nim oświadczenia o akceptacji bez zastrzeżeń lub odmowie akceptacji albo o przyjęciu zamówienia z zastrzeżeniami zawartymi w protokole rozbieżności.

§ 6. 1. Przedmiot dostawy powinien odpowiadać obowiązującym normom państwowym bądź resortowym, zakładowym lub ustalonym warunkom technicznym, a w razie ich braku odbiorca powinien uzgodnić z dostawcą wymagane przez niego warunki jakościowe i wymiarowe.

2. Dokonywanie zmian profilów i wymiarów kształtek zastosowanych w istniejących obiektach piecowych w związku z przeprowadzeniem remontów może nastąpić tylko w uzgodnieniu ze Zjednoczeniem Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych.

3. Biura opracowujące projekty kapitalnych remontów oraz budowy obiektów piecowych powinny konsultować się ze Zjednoczeniem Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych w przedmiocie jakości oraz formatu kształtek, jakie mają być zastosowane w projektowanych obiektach.

4. Brak uzgodnień ze Zjednoczeniem Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych (ust. 1 i 2) stanowi podstawę do odmowy przyjęcia zamówienia na wyroby ogniotrwałe.

§ 7. W razie zamówienia wyrobów ogniotrwałych w wykonaniu specjalnym, które nie mają zastosowania w innych gałęziach przemysłu, odbiorca obowiązany jest przyjąć i zapłacić za wszystkie wyprodukowane wyroby tego rodzaju, jednak nie więcej niż:

- 1) 200% zamówionej ilości — przy zamówieniu do 10 sztuk wyrobów ogniotrwałych jednego rodzaju,
- 2) 150% zamówionej ilości — przy zamówieniu do 25 sztuk wyrobów ogniotrwałych jednego rodzaju,
- 3) 120% zamówionej ilości — przy zamówieniu do 100 sztuk wyrobów ogniotrwałych jednego rodzaju,
- 4) 105% zamówionej ilości — przy zamówieniu ponad 100 sztuk wyrobów ogniotrwałych jednego rodzaju.

§ 8. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 26 sierpnia 1957 r. w sprawie jednostek właściwych do przyjmowania zamówień na surowce i wyroby ogniotrwałe oraz surowce wtórne wyrobów ogniotrwałych oraz w sprawie warunków ich dostawy w obrocie krajowym (Monitor Polski Nr 74, poz. 450).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. A. Czechowicz

OBWIESZCZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 1 lutego 1961 r.

w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych.

Na podstawie art. 12 pkt 5 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) ogłasza się tabelę kursową nr 2/61, stanowiącą załącznik do obwieszczenia.

Tabela kursowa zawarta w załączniku obowiązuje od dnia 1 lutego 1961 r. Jednocześnie traci moc tabela kursowa

nr 1/61, stanowiąca załącznik do obwieszczenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 31 grudnia 1960 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych (Monitor Polski Nr 97, poz. 430).

Prezes Narodowego Banku Polskiego: w z. Cz. Bajera